

DOR DE FIU

Petru Plătică

DOR DE FIU

Îmi cade o lacrimă amară
Și inima-mi se strânge în piept,
Tu n-ai venit, și a câta oară,
Eu plâng la geam și te aștept.

Căci azi, e mare sărbătoare,
Se bucur toți de-ai lor copii.
Am pregătit plăcinte și sarmale,
De ce nu vii? De ce nu vii?

Și îmi alin săraca inimă bătrână,
Iar dorul aprig îl resping,
Cu florile din pom și din grădină,
Pe care le sărut, le mângâi și iar plâng...

Căci ai uitat de casa părintească
Și cât de greu eu te-am crescut,
Să vii, o rog pe Maica cea Cerească,
Dar tu nu vii. Ce ți-am făcut?

Căci cine știe cât mai am pe lume,
Poate un an, o zi, sau poate un minut...
Vino te rog, fă-i mame-i o minune,
Cuprinde-mă, și lasă-mă, să te sărut...